

ГЛАВА ПЕТА.

Животът на Христо Ботйовъ въ Ромжния.

Отъ 1868. до 1872. г. г. — Животът на Ботйовъ въ Браила. — Злополучията на гения. — Борба съ живота. — Въ Исмаилъ. — Страшното ханче. — Епизоди. — Ботйовъ учителъ. — Една нова любовъ. — Пакъ въ Браила. — Въ печатницата на Паничка. — Хр. Ботйовъ и в. „Дунавска Зора“. — Прѣди това. — Старитѣ другари и новитѣ познати. — До 1870. година. — Срѣща съ Левски. — Разкази и догатки. — Годината 1871. и начало на литературната дѣятелность на Ботйова. — Кръчмаредакция. — Единъ апотеозъ на Парижката комуна. — Мжчността. — Мистификация и дѣйствителность. — Касотрошение, убийства, обири. — Пирамидалнитѣ глупости на нашитѣ историци.

I.

Цѣли десетъ години Ботйовъ прѣкара въ Ромжния, години бурни и пълни съ приключения.

Както видѣхме, слѣдъ мѣсець-два, въ началото на 1868. Ботйовъ се установи въ Браила. Но късметъ му тука не можалъ да проработи. Хжшоветѣ, доведени отъ Дѣда Желя, били обектъ за „общественна пропаганда“, но не доходни: тѣ се повече нуждаели отъ срѣдства за живѣне, съ каквито нашиятъ човѣкъ вече не разполагаше. Дѣдо Желю отъ своя страна билъ голъ като пушка. Той носилъ името „хайдукъ“ само по турския кодексъ, но въ дѣйствителность, неговото хайдутуване, което било хайдутство на всички размирници — българи, му носило по-голѣма нищета и по-нетърпими ли-